

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. : 176 71 - Καλλιθέα

Κώδικας

: 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604553

Καλλιθέα 21/2/2022

Αριθμός Απόφασης: 579

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2017/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)». γ. της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017) (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 01.11.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στον, επί της οδού, με ΑΦΜ, όπως νομίμως εκπροσωπείται, κατά της υπ' αριθ./2021 πράξης επιβολής προστίμου άρθρου 7 §3 ν.4337/2015 διαχειριστικού έτους 1/1 -31/12/2010, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα:

5. Την ως άνω οριστική πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ της οποίας ζητείται η επανεξέταση και ακύρωση, καθώς και τη σχετική έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 01.11.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....» με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αριθ./2021 πράξη επιβολής προστίμου άρθρου 7§3 του ν.4337/2015

διαχειριστικού έτους 2010, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας, πρόστιμο ύψους 277.075,52€, ήτοι το 20% επί του ποσού 1.385.377,58 €, λόγω λήψης και καταχώρησης στα βιβλία της, εικονικών φορολογικών στοιχείων ισόποσης αξίας με εκδότη την εταιρεία «.....», με ΑΦΜ

Τα ως άνω προέκυψαν κατόπιν μερικού ελέγχου Κ.Β.Σ. που διενεργήθηκε από τη Δ.Ο.Υ ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, ύστερα από τη λήψη του αριθ. πρωτ. ΥΕΔΔΕ ΑΤΤ ΕΞ2020/14-10-2020 Δελτίου Πληροφοριών και τη συνημμένη έκθεση ελέγχου διατάξεων ν.4093/12, σύμφωνα με την οποία η επιχείρηση «.....», με ΑΦΜ, για το φορολογικό έτος 2010 εξέδωσε προς την προσφεύγουσα είκοσι εννέα (9) εικονικά φορολογικά στοιχεία καθαρής αξίας ποσού 1.385.377,58 €, πλέον ΦΠΑ.

Τα εν λόγω στοιχεία, για τους λόγους που αναφέρονται στη σχετική έκθεση ελέγχου, κρίθηκαν από τον έλεγχο εικονικά ως προς το πρόσωπο του εκδότη, καθώς και ότι η προσφεύγουσα ενήργησε ως καλόπιστος λήπτης των φορολογικών στοιχείων.

Στη φορολογία Εισοδήματος και ΦΠΑ η αρμόδια φορολογική αρχή εφαρμόζοντας τις εγκυκλίους ΠΟΛ 1071/2015 και ΠΟΛ 1097/2016 με τις οποίες έγιναν δεκτές οι υπ' αριθ...../2014 και/2016 γνωμοδοτήσεις του ΝΣΚ, δεν διενήργησε έλεγχο.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Παραγραφή

2.Εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία του νόμου-πλήρη αντίθεση με την πάγια νομολογία.

* * * * *

Επειδή, με τις διατάξεις του **28 παρ.2 του Ν. 4174/2013**, ορίζεται ότι: «Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου, την οποία συντάσσει η φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπειρισττωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό

Περαιτέρω στο άρθρο 64 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου» και **στο άρθρο 65** του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή ο φερόμενος ως λήπτης εικονικού ως προς τον εκδότη φορολογικού στοιχείου απαλλάσσεται της σχετικής ευθύνης, εφ' όσον αποδείξει έναντι της Φορολογικής Αρχής την καλή πίστη του (βλ. ΣτΕ972/2020, ΣτΕ 1238/2018, ΣτΕ 2223/1995, ΣτΕ 1217/1995, ΣτΕ 212/1998, ΣτΕ 1553/2003 ΔΦΝ 2004.702, ΔΕΕ 2004.711, Λογιστής 2004.497, ΣτΕ 547/2006 Λογιστής 2006.981, ΣτΕ 1653/2006, ΔΕφΠειρ 732/1989, ΔΕφΘεσ 10/1999 ΔΦΝ 1999.1480, ΔΕφΑθ 2901/2000 ΔΦΝ 2000.286, ΔΕφΘεσ 1427/2004 ΔΦΝ 2005.1976, ΔΕΔ Αθηνών 2135/2020 1224/2020, ΔΕΔ Θεσσαλονίκης 442/2019).

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1249/21.11.2013 με Θέμα: Παροχή διευκρινίσεων ως προς την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 55 και 66 του ν.4174/2013.

1. Με τις διατάξεις της περίπτωσης γ'(ββ'), της παραγράφου 2 του άρθρου 55 του ν.4174/2013, ορίζεται ότι όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, στο λήπτη του εικονικού στοιχείου επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της αξίας του στοιχείου. Στην περίπτωση αυτή, εάν ο λήπτης του στοιχείου έχει εξοφλήσει μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων πλήρως την αξία του τιμολογίου και τον αναλογούντα φόρο προστιθέμενης αξίας στον εκδότη του

στοιχείου και καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση τα σχετικά παραστατικά με αναφορά στο εικονικό στοιχείο τεκμαίρεται ότι τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο στον λήπτη.

Από την διάταξη αυτή προκύπτει ότι, προϋπόθεση του τεκμηρίου της καλής πίστης του λήπτη εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη στοιχείου, αποτελεί η κατάθεση στη φορολογική αρχή των σχετικών με το εικονικό στοιχείο παραστατικών που να αποδεικνύουν ότι η αξία του στοιχείου έχει εξοφληθεί μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων. Επομένως, για τις παραβάσεις που διαπράττονται από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού (26.7.2013) και έπειτα, εφόσον ο λήπτης εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη στοιχείου προσκομίσει το πρώτον στη φορολογική αρχή που απαιτεί τα παραστατικά εκείνα που αναφέρονται στο εικονικό στοιχείο και αποδεικνύουν την πλήρη εξόφληση της αξίας του μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων, το αργότερο μέχρι το χρόνο αυτό, τεκμαίρεται ότι ο λήπτης τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο σε αυτόν...."

Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αρ./2020 απόφαση του ΣΤΕ: {σκέψη 5} "..... . Ειδικότερα προέβαλε ότι η καλή πίστη της αποδεικνυόταν εκ του ότι ο είχε παρουσιασθεί ως ιδιοκτήτης και νόμιμος εκπρόσωπος της ατομικής επιχείρησης, με συγκεκριμένη διεύθυνση και αριθμό φορολογικού μητρώου στη Γερμανία, ότι με τα στοιχεία αυτά έγινε νομίμως η εισαγωγή και ο εκτελωνισμός του συγκροτήματος ηλεκτροστατικής βαφής από την Ελβετία, με την καταβολή και του αναλογούντος φόρου προστιθέμενης αξίας, καθώς και ότι, με επιταγές εκδοθείσες από την Τράπεζα της Ελλάδος, κατεβλήθη το σύνολο του τιμήματος σε πίστωση λογαριασμού του..... μάλιστα οι τρεις επιταγές της για την πληρωμή του τιμήματος των μηχανημάτων είχαν εκδοθεί σε διαταγή (επ' ονόματι) της πωλήτριας επιχείρησης και πληρώθηκαν κανονικά μέσω του Υποκαταστήματος της Τράπεζας στο....., η δε αναιρεσείουσα δεν είχε καμία ωφέλεια ή οποιοδήποτε οικονομικό συμφέρον από την εικονικότητα των επίδικων τιμολογίων αφού κατέβαλε και όλο το τίμημα αυτών και όλο τον ανάλογο Φ.Π.Α. κατά τον εκτελωνισμό των μηχανημάτων." {σκέψη 6} "Επειδή, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η συναλλαγή, για την οποία είχαν εκδοθεί τα επίμαχα τιμολόγια ήταν υπαρκτή, γεγονός που ουδέποτε αμφισβητήθηκε και από την φορολογική αρχή. Προκύπτει, ειδικότερα, ότι ο μηχανολογικός εξοπλισμός, που προμηθεύθηκε η [5] αναιρεσείουσα, εισήχθη πράγματι στη χώρα, εκτελωνίσθηκε κατόπιν υποβολής των αναγκαίων προς τούτο διασαφήσεων και κατεβλήθη ο αναλογών φόρος προστιθέμενης αξίας. Το σύνολο, εξάλλου, του τιμήματος εξοφλήθηκε μέσω τραπεζικών επιταγών, εκδόσεως της Τράπεζας, οι οποίες πληρώθηκαν στις 6.1.1999 στο υποκατάστημα της ίδιας τράπεζας στο σε πίστωση λογαριασμού του, ο οποίος εφέρετο ως νόμιμος εκπρόσωπος της εκδότριας των τιμολογίων γερμανικής επιχείρησης. Με τα δεδομένα αυτά, προκύπτει ότι κατ' αρχήν συνέτρεχε καλή πίστη στο πρόσωπο της αναιρεσείουσας εταιρείας ως προς το πρόσωπο του αλλοδαπού εκδότη των εκδοθέντων για τη συγκεκριμένη συναλλαγή τιμολογίων, με συνέπεια να μη στοιχειοθετείται η αποδοθείσα στην αναιρεσείουσα παράβαση υπό την ισχύ των διατάξεων του ν. 2523/1977. [Πρβλ. και τη μεταγενέστερη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 περ. γ υποπερ. ββ του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α' 170), κατά την οποία, ανεξαρτήτως αν θα μπορούσε να εφαρμοσθεί στην προκειμένη περίπτωση ως περιέχουσα ευνοϊκότερη ρύθμιση έναντι των διατάξεων του ν. 2523/1977, «Όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, ... εάν ο λήπτης του στοιχείου έχει εξοφλήσει μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιόγραφων πλήρως την αξία του τιμολογίου και τον αναλογούντα φόρο προστιθέμενης αξίας στον εκδότη του στοιχείου και καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση τα σχετικά παραστατικά με αναφορά στο εικονικό στοιχείο τεκμαίρεται ότι τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο στον λήπτη. ...»]..... Συνεπώς, η κρίση της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως ότι δεν συνέτρεχε εν προκειμένω το στοιχείο της καλής πίστης στο πρόσωπο της αναιρεσείουσας ως προς τον εκδότη των αφορώντων την συγκεκριμένη συναλλαγή τιμολογίων και ότι, ως εκ τούτου, η αναιρεσείουσα υπέπεσε στην αποδοθείσα σ' αυτήν παράβαση της λήψης εικονικών ως προς το πρόσωπο του εκδότη τιμολογίων, δεν είναι νόμιμη. Για τον λόγο αυτό, βασίμως προβαλλόμενο, πρέπει

η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση να εξαφανισθεί, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών λόγων αναιρέσεως. Περαιτέρω, δεδομένου ότι η υπόθεση δεν χρήζει διευκρινίσεως ως προς το πραγματικό, το Δικαστήριο την κρατεί, δικάζει την έφεση της αναιρεσεύουσας, δέχεται αυτήν για τον ίδιο ως άνω λόγο, εξαφανίζει την πρωτόδικη απόφαση, δέχεται την προσφυγή της αναιρεσεύουσας για τον ίδιο λόγο και ακυρώνει την υπ' αριθμ./2003 απόφαση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. περί επιβολής εις βάρος της αναιρεσεύουσας προστίμου ύψους 706.358 ευρώ.....”

Επειδή με την υπ' αριθμ. 249/2018 απόφαση του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, κρίθηκαν τα ακόλουθα (βλ. σκ. 7 αυτής): «7. Επειδή, λαμβανομένου υπόψη ότι εν προκειμένω, κατά τα γενόμενα ανελέγκτως δεκτά με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, οι συναλλαγές που αφορούν τα ένδικα φορολογικά στοιχεία έχουν μεν πραγματοποιηθεί, αλλά με άλλο πρόσωπο και όχι με το φερόμενο ως εκδότη αυτών, η δε αναιρεσίβλητη εταιρία, λήπτρια των στοιχείων αυτών, κρίθηκε ότι ήταν καλόπιστη ως προς το πρόσωπο του εκδότη, έχει, μάλιστα, καταβάλει και το τίμημα των οικείων συναλλαγών, αλλά και τον αναλογούντα σε αυτά φ.π.α., εδικαιούτο καταρχήν, ενόψει των γενομένων δεκτών στην προηγούμενη σκέψη, να τα καταχωρίσει στα βιβλία της ως νομίμως εκδοθέντα και να ζητήσει την έκπτωση της δαπάνης που αντιστοιχεί σε αυτά από τα ακαθάριστα έσοδά της, όπως ορθά κρίθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα με την κρινόμενη αίτηση είναι απορριπτέα ως αβάσιμα [βλ. και την υπ' αριθμ. 170/2014 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, κατά το μέρος που έγινε δεκτή με την ΠΟΛ. 1071/31.3.2015 πράξη της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων].»

Επειδή, το ΣτΕ με την υπ' αριθμό 438/2019 απόφασή του, απέρριψε την Αίτηση Αναίρεσης της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων και επικύρωσε την κρίση του δικάσαντος, αρμοδίου Διοικητικού Εφετείου.

Το δικάσαν Διοικητικό Εφετείο, ερμηνεύοντας τις επιμέρους διατάξεις των άρθρων 1, 2, 11, 12 και 18 του ΚΒΣ και των άρθρων 5 και 19 του Ν. 2523/1997, έκρινε ότι όταν αποδίδεται εικονικότητα σε φορολογικό στοιχείο, υπό την έννοια ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή για την οποία φέρεται ότι εκδόθηκε, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εικονικότητας αυτού. Στην περίπτωση δε, που αποδειχθεί από την φορολογική αρχή η ανυπαρξία της συναλλαγής, δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου. Επιπλέον, το Διοικητικό Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου αμφισβητείται ο χαρακτηρισμός του τιμολογίου ως εικονικού, υποχρεούται να εκφέρει την κρίση του σχηματίζοντας πλήρη και βέβαιη δικανική πεποίθηση, χρησιμοποιώντας όλα τα επιτρεπόμενα αποδεικτικά μέσα, μεταξύ των οποίων και τα δικαστικά τεκμήρια, περί της συνδρομής των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, αφού προηγουμένως εκτιμήσει συνολικά, και όχι μεμονωμένα, τα υφιστάμενα, στον φάκελο της υπόθεσης, στοιχεία.

Επειδή, σύμφωνα με την ως άνω νομολογία, δεν επιβάλλεται πρόστιμο σε λήπτη εικονικών φορολογικών στοιχείων, όταν τεκμαίρεται ότι ο λήπτης τελούσε σε καλή πίστη και η σχετική δαπάνη αναγνωρίζεται προς έκπτωση από πλευράς φόρου εισοδήματος και ΦΠΑ (βλ. και ΣτΕ 249-250/2018).

Επειδή ανάλογη θέση έχει πάρει και η υπηρεσία μας (ΔΕΔ Α 2135/2020, ΔΕΔ Θ 145/2021 και ΔΕΔ Α 1276/2021).

Επειδή, εν προκειμένω, η Φορολογική Αρχή για τους λόγους που αναφέρονται αναλυτικά στη σχετική έκθεση ελέγχου ΚΒΣ, έκρινε μεν τα επίμαχα τιμολόγια εκδόσεως της επιχείρησης «.....», με ΑΦΜ, τα οποία έλαβε η προσφεύγουσα κατά το φορολογικό έτος 2010, συνολικής καθαρής αξίας ποσού 1.385.377,58 €, πλέον ΦΠΑ, εικονικά ως προς το πρόσωπο του εκδότη, σύμφωνα με τον έλεγχο όμως η τελευταία

(η προσφεύγουσα) ενήργησε με καλή πίστη κατά τη διενέργεια των επίμαχων συναλλαγών και τη λήψη των εν λόγω φορολογικών στοιχείων. Για το λόγο αυτό, μάλιστα, εφαρμόζοντας τις εγκυκλίους – διαταγές ΠΟΛ 1071/2015 και ΠΟΛ 1097/2016, με τις οποίες έγιναν δεκτές οι υπ' αριθ. 170/2014 και 134/2016 γνωμοδοτήσεις του ΝΣΚ, δεν διενεργήθηκε έλεγχος στη φορολογία εισοδήματος και στον ΦΠΑ.

Επειδή παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής.

Α πο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την αποδοχή της από 01.11.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, με την ακύρωση της υπ' αριθ./2021 πράξης επιβολής προστίμου άρθρου 7 §3 ν.4337/2015 διαχειριστικού έτους 1/1 -31/12/2010, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό προστίμου βάσει της παρούσης απόφασης.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ 2014

5. ΠΡΟΣΤΙΜΟ ΑΡΘΡΟΥ 7 παρ. 3 & ν.4337/2015

ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
277.075,52 €	0,00 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.